



Warszawa, listopad 1997 r.

Mieczysław Zawadzki

PODRÓŻE POLAKÓW W LECIE 1997 R. I ZAMIERZENIA NA ZIMĘ 1997/98 R. =====

Wstęp

W dniach 6-9 września 1997 r. Instytut Turystyki przeprowadził na zlecenie Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki kolejne badania.

Głównym ich celem było określenie rozmiarów uczestnictwa w podróżach mieszkańców Polski w wieku powyżej 15 lat.

Przeprowadzone we wrześniu br. badania dotyczyły letniego sezonu turystycznego (czerwiec - sierpień). Rozszerzono je ponadto na okres styczeń - sierpień.

Były to badania reprezentatywne. Skorzystano z losowo dobranej próby OBOP.

Ankieterzy, posługując się opracowanym przez nas kwestionariuszem badawczym (ankietą) przeprowadzili bezpośrednie wywiady z wylosowanymi respondentami.

Uzyskano odpowiedzi od 1009 osób.

Stanowią one według GUS reprezentację mieszkańców Polski (w wieku powyżej 15 lat) liczącą 30,0527 mln osób (1% = 300,527 tys. osób).

Maksymalny statystyczny błąd pomiaru wynosi plus - minus 3%.

Zgodnie z zalecaną przez Światową Organizację Turystyki terminologią i z najczęściej stosowaną w krajach Europy Zachodniej (m.in. przez European Travel Monitor Center) za wyjazd krajowy uznano (każde dobro-
wolne opuszczenie miejscowości stałego zamieszkania, któremu towarzyszy
co najmniej jeden nocleg poza tą miejscowością. W wyjazdach zaś zagra-
nicznych co najmniej jeden nocleg w obcym kraju. Czas trwania wyjazdu

nie przekracza jednak 90 dni.

W analogiczny sposób przyjęto klasyfikację rodzajów podróży, dzieląc je na:

- krajowe wyjazdy urlopowo-wakacyjne, zwane też długookresowymi
(na co najmniej 5 dni),
- krajowe wyjazdy krótkookresowe - do 4 dni (lecz z co najmniej jednym noclegiem poza miejscowością zamieszkania),
- wyjazdy zagraniczne (z co najmniej jednym noclegiem w obcym kraju).

Między danymi GUS a naszymi występują nieraz znaczne różnice. GUS bowiem ujmuje jedynie "korzystających" i noclegi w obiektach, w których obowiązuje rejestrowanie przebywających osób, podczas gdy bardzo wielu turystów korzysta z gościnności krewnych lub znajomych itp. możliwości nie wymagających meldunków o czasowym pobycie. W naszych badaniach ujmujemy i jednych i drugich.

Rozbieżności te dotyczą również zagranicznych wyjazdów Polaków. GUS uwzględnia każde przekroczenie granicy (może być kilka a nawet kilkanaście w jednym dniu), w naszych zaś badaniach ujmujemy tylko tych, którzy co najmniej jeden nocleg spędzili w obcym kraju.

Pomijamy więc wielokrotnie liczniejsze "beznoclegowe" przekroczenia granicy, a także "beznoclegowe" krajowe wyjazdy weekendowe.

1. Uczestnictwo w podróżach w okresie styczeń - sierpień

W 1995 r. po raz pierwszy od wielu lat uległa nie tylko zahamowaniu spadkowa tendencja uczestnictwa Polaków w krajowych podróżach, lecz także odwróceniu. Udział w krajowych i zagranicznych wyjazdach (liczonych razem) wyniósł 54%. Podczas gdy średnia lat 1990-1994 50,2%.

W 1996 r. nastąpił dalszy wzrost w.w. uczestnictwa do 55% mimo, że pogoda w sezonie letnim 1996 r. była zdecydowanie zła, skłaniająca raczej do rezygnacji z wyjazdów urlopowo-wypoczynkowych.

Nieznacznie obniżyło się wprawdzie uczestnictwo w krajowych wyjazdach długookresowych, lecz "odrabiano" zaległości wzrostem udziału w krajowych podróżach krótkookresowych.

Nasze rozważania w skali pełnych lat rozszerzymy o porównanie okresu styczeń - sierpień. Dane w Tabeli 1.

Tabela 1.

Uczestnictwo	styczeń - sierpień		
	1995r.	1996r.	1997r.
a/ Krajowe wyjazdy urlop.-wakacyjne ^{x/}	23,4%	23,2%	24,7%
b/ Krajowe wyjazdy krótkoterminowe ^{xx/}	15,8%	18,7%	17,5%
c/ Krajowe wyjazdy razem	30 %	33 %	35 %
d/ Wyjazdy zagraniczne	7,3%	7,4%	8,7%
e/ Krajowe i zagraniczne razem ^{xxx/}	34 %	36 %	37,3%
Nie wyjeżdżało nigdzie	66 %	64 %	62,7%

x/ Na co najmniej 5 dni

xx/ Do 4 dni, lecz z co najmniej jednym noclegiem poza miejscowością zamieszkania

xxx/ Pozycja "e" nie jest sumą "a" + "b" + "d". Część tych samych osób korzystała z dwu lub trzech rodzajów wyjazdów. Podobnie "c" nie stanowi sumy "a" + "b".

W 1997 r. mimo lipcowej klęski powodzi w południowo-zachodnich regionach Polski ogólna tendencja wzrostowa uczestnictwa utrzymuje się. Można więc przypuszczać, że dotyczyć będzie również całego 1997 r.

Posługując się danymi z Tabeli 1, spróbujemy zawarte w niej odsetki przedstawić w liczbach bezwzględnych.

Z naszych badań wiemy ile podróży przypada średnio na jednego wyjeżdżającego i ile noclegów na wyjazd.

Jak już wspomniano badana populacja liczy w 1997 r. 30,0527 mln osób.

Przedstawioną w Tabeli 2. liczbę podróży oraz noclegów należy traktować jako szacunkową, zbliżony do rzeczywistości rząd wielkości.

Tabela 2.

Uczestnictwo mieszkańców Polski w turystyce w okresie styczeń - sierpień 1997 r.
(1% = 300,527 osób)

Rodzaje wyjazdów	uczestnictwo w %	liczba osób w mln	liczba podróży w mln	liczba noclegów w mln
A. Krajowe długookresowe	24,7	7,42	13,36 (1,8 podr./os.)	129,1 (9,66 nocl./podr.)
B. Krajowe krótkookresowe	17,5	5,26	15,62 (2,9 podr./os.)	29,2 (1,87 nocl./podr.)
C. Krajowa razem	35,0 ^{x/}	10,52 ^{x/}	28,98	158,3
D. Zagraniczne	8,7	2,61	•	•
E. Krajowe, zagraniczne razem	37,3 ^{xx/}	11,21 ^{xx/}	•	•
Nie wyjeżdżało	62,7	18,84	~	—

Uwaga: Pozycje oznaczone "x" nie stanowią sumy A + B, a E "xx" sumy C + D.
Te same osoby wyjeżdżały bowiem więcej niż jeden raz, część brała ponadto udział w podróżach zagranicznych.

2. Letni sezon turystyczny 1997 r. (czerwiec - sierpień)

Tradycyjnie na sezon ten przypada największa aktywność wyjazdowa Polaków.

Krajowe podróże długookresowe (na co najmniej 5 dni)

Przyjmując okres styczeń - sierpień za 100 stwierdzono, że w sezonie letnim 1997 r. odbyto 75% podróży urlopowo-wakacyjnych, w tym 13,4% w czerwcu, 29,6% w lipcu, 32% w sierpniu.

W ubiegłych latach z reguły lipiec był preferowany. Na ten właśnie miesiąc przypadało najwięcej podróży i noclegów. W 1997 zaś roku sierpień wysunął się na pierwsze miejsce.

Można przypuszczać, że jedną z przyczyn tej zmiany była lipcowa klęska powodzi.

Krajowe podróże krótkookresowe

Spośród ogółu tych podróży odbytych w okresie styczeń - sierpień 1997 r. na sezon letni przypada 54%.

W czerwcu ich liczba stanowiła 17%, a w lipcu i sierpniu po 18%.

Jak widać zróżnicowanie według miesięcy było znacznie mniejsze w porównaniu z wyjazdami długookresowymi. Takie, mniejsze zróżnicowanie nie odbiega w liczący się sposób od występujących od lat.

3. Wpływ warunków atmosferycznych na uczestnictwo w podróżach

W letnim sezonie turystycznym 1996 r. pogoda była zdecydowanie zła, nie sprzyjająca wyjazdom.

Stwierdzono jednak, że współzależność pogody i uczestnictwa nie była wprostproporcjonalna. Negatywne skutki złej pogody okazały się w tym zakresie mniejsze, niż początkowo przypuszczano. Odczuła je natomiast część podmiotów prowadzących turystyczną działalność usługową. Spadły

obroty zwłaszcza w zakresie małej gastronomii (lody, budki z zapiekankami, napojami itp.), wypożyczania sprzętu turystycznego (głównie wodnego), opłat za wstępy na plażę, za korzystanie z otwartych basenów itp.

Dotyczyło to także campingów, pól namiotowych, kwater prywatnych.

W letnim sezonie turystycznym 1997 r. miała miejsce lipcowa klęska powodzi, która nawiedziła część południowo-zachodnich obszarów Polski.

W naszej ankiecie zwróciliśmy się do ogółu badanych z pytaniem, w jakim stopniu klęska ta miała wpływ na planowany udział w wyjazdach. Odpowiedzi zawiera Tabela 3.

Tabela 3.

Czy w związku z klęską powodzi zmienił(a) Pan(i) swoje plany dotyczące wyjazdów turystycznych ?	
1. nie zmieniłem(am)	93,0%
2. Tak, zrezygnowałem(am) z wyjazdu krajowego	3,9%
3. tak, zrezygnowałem(am) z wyjazdu zagranicznego	0,6%
4. tak, skróciłem(am) pobyt	0,2%
5. tak, wyjechałem(am) w inne miejsce niż planowałem(am)	1,5%
6. tak, w inny sposób zmieniłem(am) swoje plany	1,1%

93% badanych nie zmieniło swoich planów, 3,9% zrezygnowało z wyjazdu krajowego, 0,6% z zagranicznego. Nieliczni (0,2%) skróciło pobyt).

Część wyjechała w inne, niż planowane miejsca (1,5%), część w inny sposób zmieniła swoje plany (1,1%). Dotyczy to głównie przesunięcia wyjazdów z lipca na sierpień.

Wydaje się, że ten mniejszy niż wstępnie oceniano wpływ powodzi na uczestnictwo w podróżach należy przypisać przyczynom podobnym do stwierdzonych w związku ze złą pogodą w sezonie letnim 1996 r.

4. Wydatki poniesione w związku z wyjazdem

W ankiecie zawarto pytanie: "Ile wydał Pan(i) podczas ostatniej podróży krajowej trwającej co najmniej 5 dni, wliczając w to wszystkie poniesione wydatki, tj. koszty przejazdów, zakwaterowania, posiłków, zakupów, prezentów itp. ? Jeśli wydatki dotyczyły kilku osób (np. wyjazdu z rodziną), prosimy o przeliczenie tych wydatków na jedną osobę. Prosimy również podać liczbę noclegów".

Identyczne pytanie dotyczyło również krajowych wyjazdów krótkookresowych.

Zgodnie z przewidywaniami nastąpiło duże zróżnicowanie wydatków wynikających m.in. z rozpiętości opłat za zakwaterowanie w obiektach o wysokim standardzie w porównaniu z wypoczynkiem np. na polu namiotowym, czy u krewnych lub znajomych. Dotyczyło to także wyżywienia, zakupów, dodatkowych wydatków np. (kawiarnia, wstępy na plażę, imprezy).

Średnia dla wyjazdów długookresowych wyniosła 41,3 PLN (w 1996 r. 31,9 PLN) na osobę dziennie, a dla krótkookresowych 58,5 PLN (w 1996 r. 47,8 PLN).

W zakresie wyjazdów długookresowych nastąpił więc wzrost wydatków rzędu 30%, a krótkookresowych 20%.

Znając szacunkową liczbę noclegów w czasie krajowych wyjazdów długookresowych (129,1 mln) możnaby podjąć również szacunkową próbę określenia wydatków poniesionych przez wszystkich wyjeżdżających w okresie styczeń - sierpień 1997 r.

Wyniosłaby ona 5 mld 331,8 mln PLN, a analogicznie oszacowane wydatki w związku z krajowymi wyjazdami krótkookresowymi 1 mld 708,2 mln

PLN (29,2 mln noclegów). W sumie 7 mld 40 mln nowych zł.

Na miesiące czerwiec - sierpień przypada z tego w zakresie krajowych podróży długookresowych 77%, a w zakresie krótkookresowych 55%.

5. Udział wyjeżdżających w krajoznawstwie i w imprezach w zakresie kultury i sztuki

Jedno z pytań dotyczyło tej problematyki. Jego treść oraz odpowiedzi uszeregowane według liczby wskazań przedstawiamy w Tabeli 4.

Tabela 4.

Czy podczas wyjazdów turystycznych (połączonych z co najmniej jednym noclegiem) w okresie kwiecień - sierpień 1997 uczestniczył(a) Pan(i) w: (Podać wszystkie właściwe odpowiedzi)	
1. zwiedzaniu zabytków	29,2%
2. odwiedzaniu parków narodowych lub krajobrazowych	25,1%
3. zwiedzaniu muzeów, skansenów	19,6%
4. imprezach regionalnych, okolicznościowych festynach	17,5%
5. odwiedzaniu miejsc kultu religijnego	17,1%
6. koncertach	11,1%
7. imprezach sportowych	10,0%
8. oglądaniu wystaw artystycznych	8,9%
9. festiwalach (przeeglądach) muzycznych, teatralnych, filmowych	6,9%
10. przedstawieniach teatralnych	2,1%
11. innych imprezach	16,1%
12. nie uczestniczyłem(am)	43,1%

Badani mogli wybrać dowolną liczbę odpowiedzi. Średnio przypadało nieco ponad dwie odpowiedzi na wyjeżdżającego.

Ponad połowa wyjeżdżających brała udział w wymienionych w Tabeli 4 przedsięwzięciach, 43% nie brało udziału.

Najwięcej wskazań (54%) uzyskały związane z krajoznawstwem: zwiedzanie zabytków, odwiedzanie parków narodowych i krajobrazowych, muzeów i skansenów.

Po 17% wskazań przypadło na udział w imprezach regionalnych i odwiedzanie miejsc kultu religijnego.

11 i 10% uczestniczyło w koncertach i imprezach sportowych.

Pozostałe formy aktywności w tym zakresie uzyskały po mniej niż 10% wskazań.

Wyniki te świadczą - zdaniem autora - o zwiększającym się zainteresowaniu w.w. sposobami spędzania wolnego czasu. Sprzyja temu wzrost zrozumienia wśród władz lokalnych i dysponentów bazy turystycznej, że organizacja różnych wymienionych w Tabeli 4. imprez oraz podobnych przyciąga turystów i skutecznie przyczynia się do promocji miejscowości i regionu.

6. Powtarzalność uczestnictwa w wyjazdach turystyczno-wypoczynkowych w latach 1994-1997

Celem badania w tym zakresie było określenie jaki procent tych samych osób wyjeżdżało regularnie w latach 1994-1997.

Pominięto udział w podróży służbowych

Odpowiedzi na powyższe pytanie przedstawiają się następująco:

- 40,7% badanych oświadczyło, że brało udział w latach 1994-1997 udział w krajowych wyjazdach na 5 lub więcej dni,
- 43%, że uczestniczyło w krajowych wyjazdach trwających do 4 dni i z przynajmniej jednym noclegiem poza miejscowością zamieszkania),

- 18,1%, że wyjeżdżało za granicę, spędzając co najmniej jeden nocleg w obcym kraju

Analizując powyższy problem zwróciliśmy uwagę na współzależność udziału w wyjazdach turystyczno-wypoczynkowych i przynależności do grup społeczno-demograficznych.

Jak wykazują nasze badania do głównych czynników determinujących udział w wyjazdach turystyczno-wypoczynkowych należy wiek, poziom wykształcenia (i związana z nim zwykle przynależność społeczno-zawodowa), klasa miejscowości zamieszkania oraz poziom zamożności.

Zilustrujemy powyższe stwierdzenia na przykładzie okresu styczeń -
- sierpień 1997 r.

Spośród osób w wieku 16-24 lata (stanowiących 16% badanej populacji) w krajowych wyjazdach długo- i krótkookresowych liczonych razem brało udział 51,2%, a w wieku ponad 65 lat 14,7%, czyli 3,5 razy mniej.

(Do najstarszego przedziału wiekowego należy 15% badanych).

Udział w wyjazdach osób z podstawowym wykształceniem był dwukrotnie mniejszy od posiadających średnie i 3,5 razy mniejszy od legitymujących się wykształceniem wyższym. (Posiadający średnie i wyższe wykształcenie stanowią 45% badanych).

Mieszkańcy wsi wyjeżdżali dwa razy rzadziej niż mieszkańcy miast. Spośród osób oceniających swą sytuację materialną jako bardzo dobrą i całkiem niezłą (18% populacji) uczestnictwo w wyjazdach było trzy razy większe od będących w sytuacji nienajlepszej i złej (27% badanych).

Jeszcze większe różnicowania występują w zakresie podróży zagranicznych.

Podobne współzależności są względnie stabilne i typowe także dla kilkunastu lat ubiegłych.

Nasze badania potwierdzają istnienie prawidłowości, że udział w wypoczynku połączonym z wyjazdem zależy od stopnia rozwoju potrzeb w tym zakresie oraz możliwości ich zaspokojenia.

W zależności od przynależności do różnych grup społecznych stopień tego rozdroju jest zróżnicowany. Jak wynika z naszych obserwacji, dotyczy to - zdaniem autora - także regularności uczestnictwa w omawianych wyjazdach. Im wyższy stopień rozwoju tych potrzeb i ich utrwalenia tym większa regularność i powtarzalność uczestnictwa w wyjazdach turystyczno-wypoczynkowych.

Są środowiska w pełni i wszechstronnie doceniające znaczenie takiego wypoczynku, dla których stał się on nieodzowny. Osoby należące do tych środowisk z reguły uczestniczą co roku w co najmniej jednym wyjeździe.

7. Preferencje i uwarunkowania wyboru regionu, docelowej miejscowości wyjazdów i obiektów na wypoczynek

Do respondentów, którzy uczestniczyli w wyjazdach krajowych w latach 1994-1997 zwrócono się z pytaniem: "Dokąd Pan(i) woli wyjeżdżać ?"

- 38,9% odpowiedziało, że nad morze
- 31,4%, że w góry
- 21,9% - lasy/jeziora
- 7,8% wskazało "inne".

Powyższe preferencje częściowo odpowiadają realiom.

W rzeczywistości od lat najczęściej wybierano wypoczynek nad morzem lub w górach. Więcej przy tym wyjazdów przypadało na "góry".

Ze zrozumiałych zresztą względów. Sezon bowiem w górach trwa prawie cały rok, nad morzem kilka miesięcy. W sezonie letnim większość turystów woli jednak wypoczywać nad morzem.

Pobyt nad jeziorami, w lasach plasował się na trzecim miejscu.

Następne pytanie brzmiało: Prosimy powiedzieć, co przede wszystkim decyduje o wyborze Pana(i) miejscu wyjazdu ? oraz ... co w najmniejszym stopniu decyduje o wyborze ...".

Można było wymienić cztery najważniejsze sprawy.

Wyniki zawiera Tabela 5. Czynniki decydujące przede wszystkim o wyborze uszeregowano według liczby wskazań.

Tabela 5.

	Przesłanki decydujące przede wszy- stkim o wy- borze	Przesłanki w najmniejszym stopniu decydu- jące o wyborze
1. niskie ceny	49,2%	7,9%
2. warunki zakwaterowania, noclegi	44,2%	4,5%
3. atrakcyjna okolica, miejsca do zwiedzania	40,3%	5,6%
4. stan środowiska naturalnego	38,0%	5,1%
5. woda, kąpiele	33,7%	3,5%
6. możliwość spędzania wolnego czasu, rozrywki	29,2%	5,6%
7. bezpieczeństwo	20,3%	2,5%
8. dogodny dojazd	18,9%	10,0%
9. warunki wypoczynku dzieci	18,4%	9,0%
10. jakość wyżywienia (restauracje, bary, stołówki)	17,2%	6,3%
11. możliwości uprawiania sportów	8,7%	6,6%
12. warunki uprawiania sportów wodnych	8,2%	15,1%
13. sklepy, zaopatrzenie	5,5%	17,2%
14. inne	8,2%	3,4%

Preferencje przedstawione w Tabeli 5. podzielono na cztery umowne grupy:

I. 49-40% wskazań

Badani przedkładają przede wszystkim tani wypoczynek, w dobrych warunkach zakwaterowania w atrakcyjnej okolicy.

II. 38-29% wskazań

Pobyt nad wodą, w niezdegradowanym środowisku naturalnym, z możliwością ciekawego spędzania czasu i uczestnictwa w rozrywkach.

III. 20-18% wskazań

Bezpieczeństwo pobytu, odpowiednie warunki wypoczynku dzieci i dogodne warunki dojazdu.

IV. 17-5% wskazań

Sprawy w zakresie wyżywienia, zaopatrzenia w sklepach i możliwości uprawiania sportów oraz inne.

x x x

Dla osób, które brały udział w krajowych wyjazdach w latach 1994-1997 zwróciliśmy się także z pytaniem, czy regularnie wyjeżdżały w to samo miejsce, czy raczej zmieniały je.

- W to samo miejsce wyjeżdżało 33,9%
- Zmieniało miejsce pobytu 48,7%
- na odpowiedź "trudno powiedzieć" przypadło 17,4%.

Tak więc co trzecia osoba wybierała to samo miejsce, a 49% zmieniała je.

Jakie były powody takich wyborów ?

- 54,8% stwierdziło, że korzystała z gęścinności krewnych lub znajomych
- 31,3%, że przyzwyczało się, polubiło to miejsce pobytu
- 5,1%, że jeździ do domku letniskowego
- 4,1%, że korzystało z usług ośrodka zakładu pracy
- inne powody - 4,7%.

Pobyt u krewnych lub znajomych mógł być zgodny z omawianymi wcześniej przesłankami decydującymi przede wszystkim o wyborze miejsca. Na pewno cena była niższa, niż w innych obiektach, najprawdopodobniej odpowiednie również warunki zakwaterowania.

Wybrano chyba także krewnych i znajomych zamieszkujących w atrakcyjnych miejscowościach.

Powyższe stwierdzenia dotyczą w dużej mierze także osób (31%), które przyzwyczały się i polubiły wybrane miejsce wypoczynku.

Jak wynika z innych naszych badań coraz częściej preferuje się obiekty (np. małe pensjonaty) zapewniające kameralną, a często rodzinną atmosferę wypoczynku. Nie tylko zresztą w Polsce. Ten czynnik ma również wpływ na "polubienie" miejsca pobytu. Prawdopodobnie dotyczy to także tych 5%, które dały odpowiedź "inne" powody.

7. Prognoza na zimowy sezon turystyczny 1997 - 1998 r.

Zbadano zamierzenia respondentów dotyczące wyjazdów w okresie grudzień 1997 - marzec 1998 r.

W zakresie krajowych wyjazdów długookresowych 15,2% planuje je, 8,5% nie podjęło jeszcze decyzji, 76,3% nie zamierza wyjeżdżać.

Spośród planujących wyjazdy zamierza je odbyć w miesiącach:

- grudzień 36%
- styczeń 21%
- luty 30%
- marzec 17%.

W zakresie krajowych wyjazdów krótkookresowych planuje je 15,3%, nie podjęło jeszcze decyzji 10,2%, nie zamierza wyjechać 74,6%.

Planowane uczestnictwo w tych wyjazdach według miesięcy przedstawia się następująco:

- grudzień 42%
- styczeń 27%
- luty 37%
- marzec 31%

(Uwaga: odsetki nie sumują się do 100. Część zamierza wyjechać więcej niż jeden raz. Dotyczy to także danych o wyjazdach długookresowych).

W obu typach podróży preferuje się miesiące grudzień (wyjazdy świąteczne), w drugiej zaś kolejności luty.

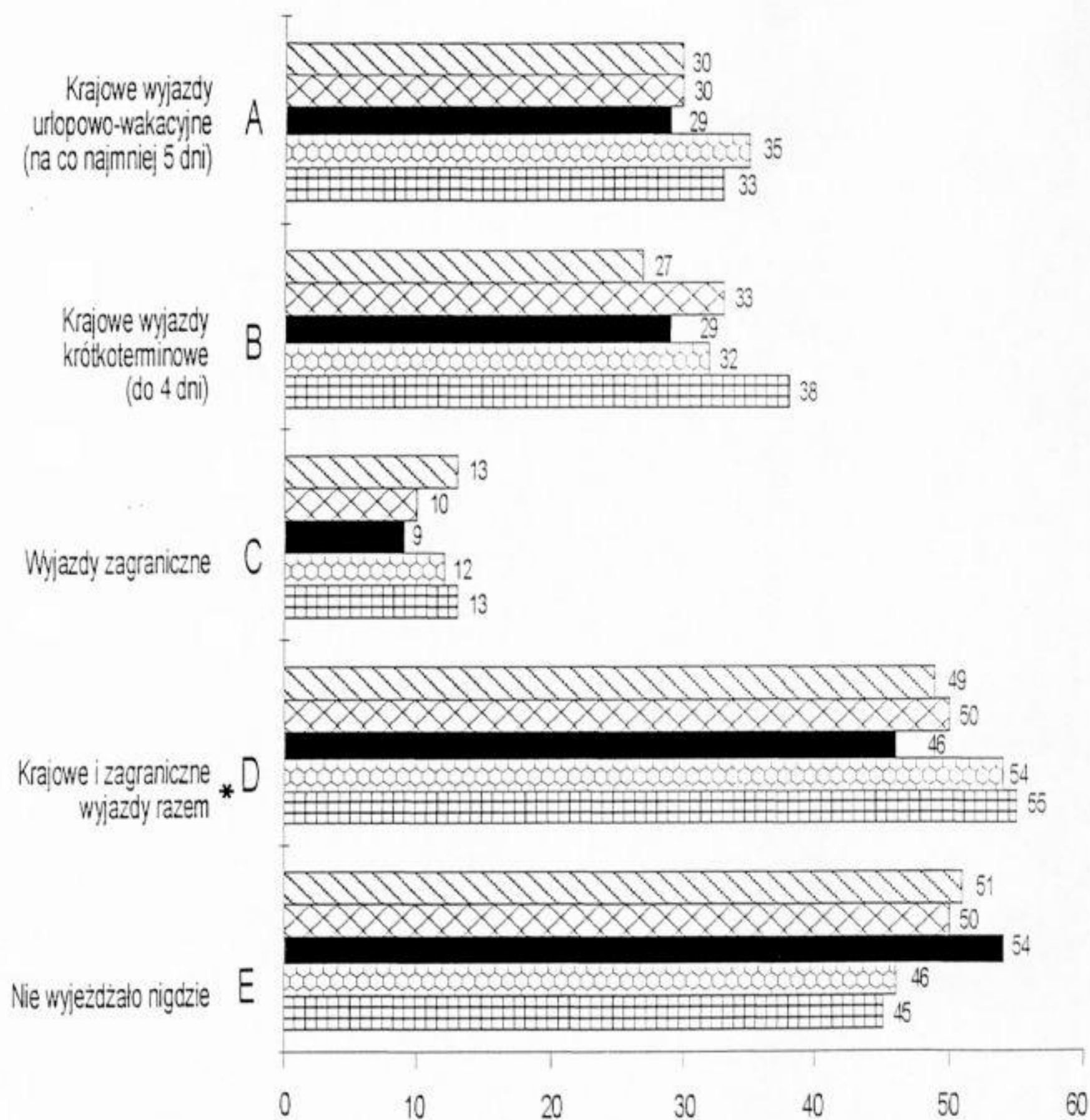
Wyjazdy zagraniczne planuje 6% badanych, 5% jeszcze nie wie, czy wyjedzie, 90% nie zamierza wyjechać.

Powyższe dane pozwalają przypuszczać, że aktywność podróżnicza Polaków w nadchodzącym sezonie zimowym nie tylko nie będzie niższa od ubiegłorocznej, lecz wystąpi lekki wzrost uczestnictwa w wyjazdach.

BIBLIOTEKA IT
Archiwum Prac
Naukowo-Badawczych



Rys. 1 Uczestnictwo ludności Polski w podróżach (w %)



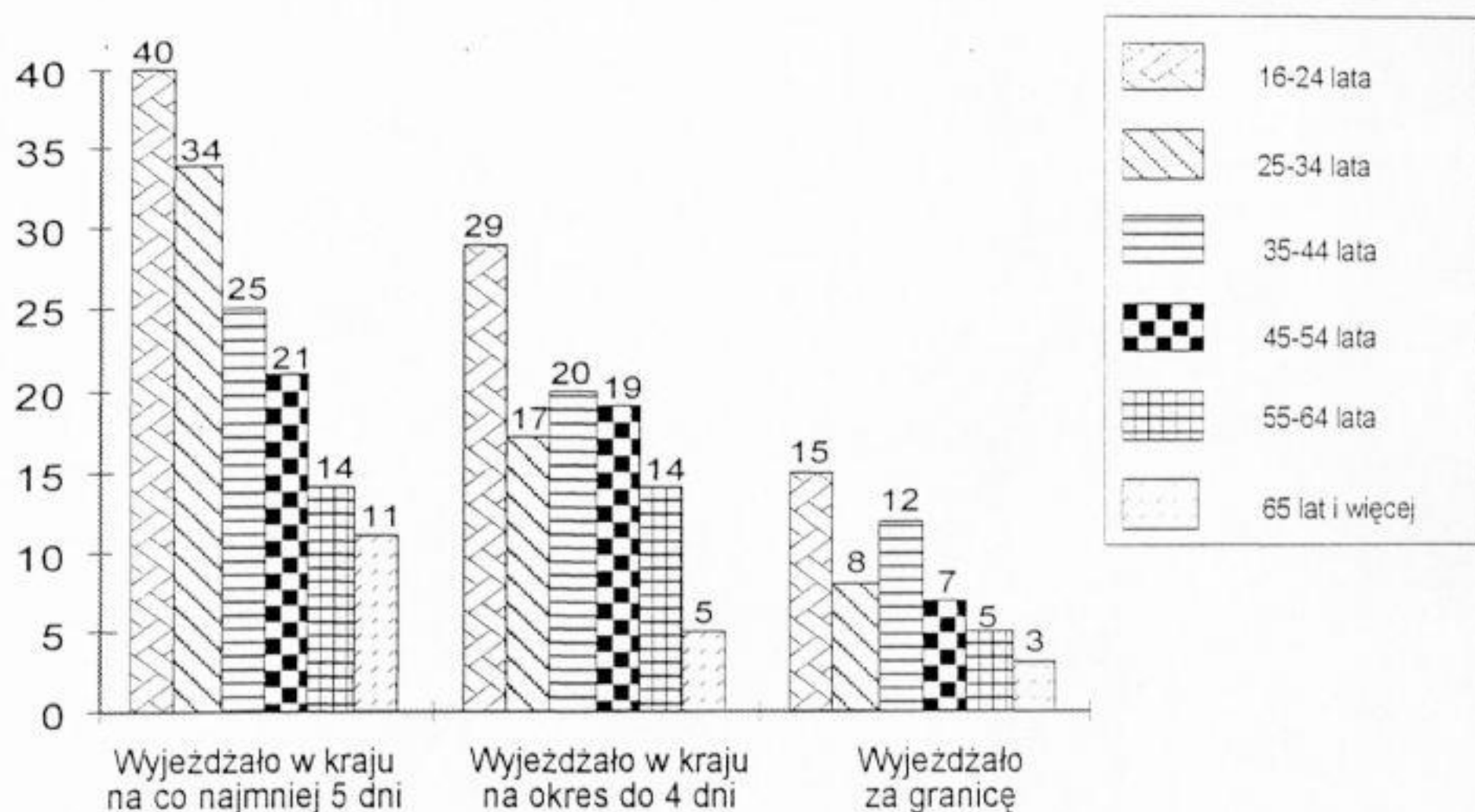
* Dane w "D" nie są sumą A+B+C, gdyż część wyjeżdżających uczestniczyła w więcej niż jednym rodzaju podróży.



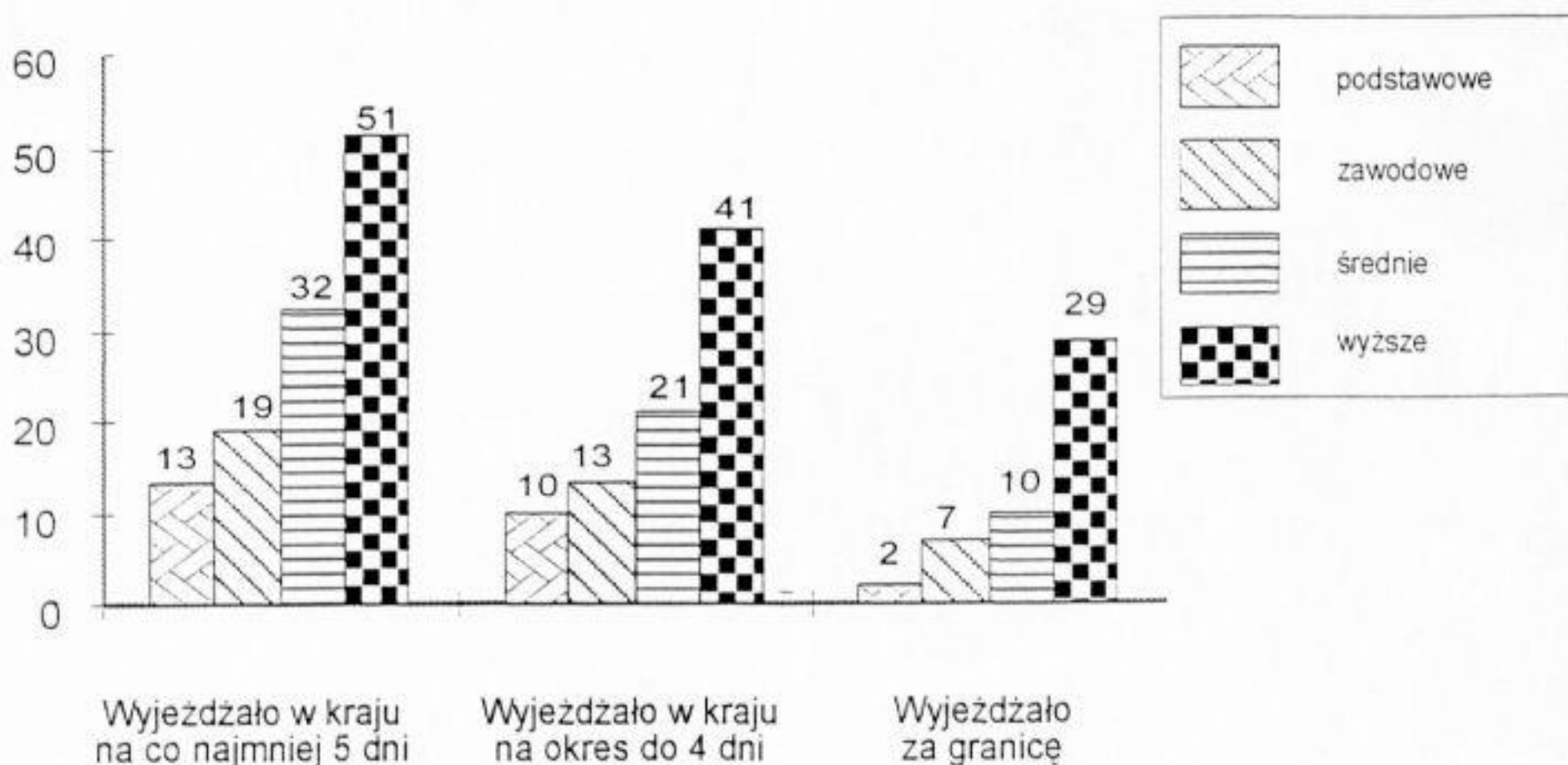
Uczestnictwo w podróżach w okresie styczeń - sierpień 1997 r. według kategorii społeczno-demograficznych

Uwaga: Dane (w diagramach "słupki") obrazują jaki % z poszczególnych grup społeczno-demograficznych uczestniczył w wyjazdach

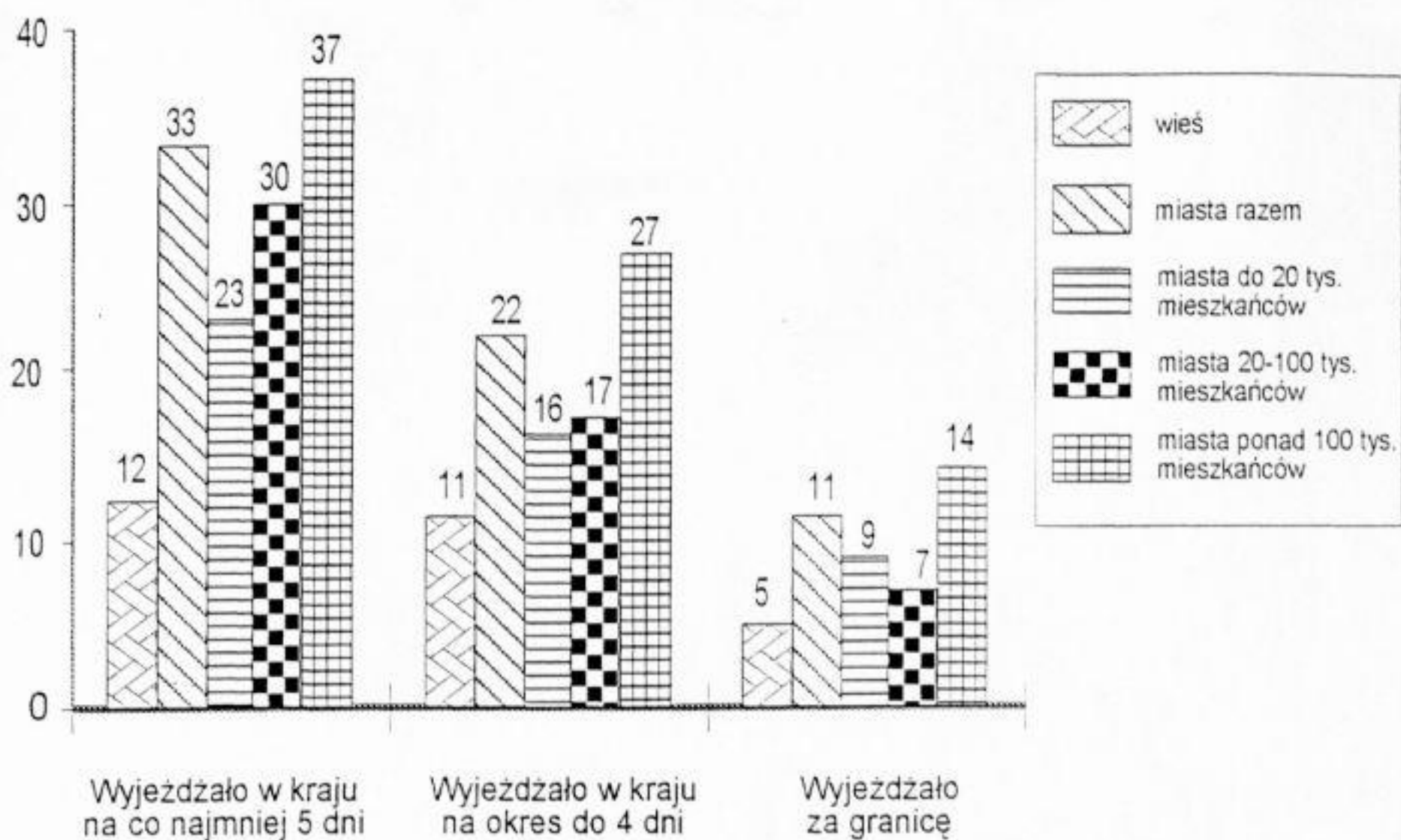
Rys. 2 Według wieku (w %)



Rys. 3 Według poziomu wykształcenia (w %)



Rys. 4 Według miejscowości zamieszkania (w %)



Rys. 5 Według samooceny sytuacji materialnej (własnej i rodziny) (w %)

